

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 22C/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418203643
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1418203643.11

Uznesenie

Okresný súd Bratislava IV v právnej veci žalobcov: 1/ V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, 841 05 Bratislava, 2/ J.. F. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, 841 05 Bratislava, proti žalovaným: 1/ J.. M. W. (predtým V.), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. X, 841 04 Bratislava, 2/ J.. F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, 851 03 Bratislava, zastúpený: JUDr. Jana Hreňová, advokátka, Koreničova 2, 811 03 Bratislava, o určenie práva intervenientov zúčastniť sa konania, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Žalovanej v 1. rade nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Žalovanému v 2. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a 2. rade v rozsahu 100%.

IV. O výške nároku na náhradu trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 11.07.2018, doručenu súdu dňa 11.07.2018, domáhali voči žalovaným v 1. a 2. rade určenia, či tu ich právo intervenientov zúčastniť sa konania sp. zn. 8C 44/2017 ako legitímni účastníci je alebo nie je. Svoju žalobu odôvodňovali tým, že v predmetnom konaní súdu doručili návrh na vstup ako intervenientov do konania z dôvodu, že na výsledku konania majú právny záujem nakoľko v marci 2015 uzatvorili so žalovanou v 1. rade zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej mali prispievať na výživné jej troch maloletých detí sumu 1.000,- Eur mesačne. Súd však uznesením zo dňa 22.06.2018, č.k. 8C 44/2017-142 nepripustil vstup žalobcov v 1. a 2. rade ako intervenientov do konania.

2. Súd doručil žalobu spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa k žalobe žalovanej v 1. rade dňa 07.09.2020 a žalovanému v 2. rade dňa 10.09.2020. Žalovaná v 1. rade považovala žalobu žalobcov za dôvodnú a súhlasila s ich vstupom ako intervenientov do konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 8C 44/2017. Žalovaný v 2. rade namietal, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na podanej žalobe.

3. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na termín 21.06.2021, na ktorý riadne a včas predvolal žalobkyňu v 1. rade, žalobcu v 2. rade, žalovanú v 1. rade, žalovaného v 2. rade. Žalobcovia v 1. a 2. rade a žalovaná v 1. rade sa na pojednávanie bez ospravedlnenie nedostavili, nepožiadali o odročenie pojednávania. Dostavil sa žalovaný v 2. rade so svojou právnou zástupkyňou. Súd preto vec prejednal v neprítomnosti žalobcov v 1. a 2. rade a žalovanej v 1. rade v zmysle § 180 CSP.

4. Podaním doručeným súdu e-mailom dňa 20.06.2021, doplneným písomne 21.06.2021 žalobcovia v 1. a 2. rade zobrali žalobu späť bez udania dôvodu.

5. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Nakoľko žalobcovia v 1. a 2. rade zobrali žalobu späť pred prvým pojednávaním, súd konanie zastavil.

9. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. V tejto súvislosti súd konštatuje, že v ustanovení § 256 CSP je zakotvená zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie konania. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Kritérium procesného zavinenia je treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie strany sporu, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati žaloby, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (viď R 49/1993, tiež bod 15 nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 196/09).

11. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalobca, ktorý zavinil zastavenie konania späťvzatím žaloby bez udania dôvodu. Je nesporné, že sporové konanie v tejto právnej veci bolo zastavené voči žalovaným v 1. a 2. rade v dôsledku späťvzatia žaloby. Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon, ktorý patrí výlučne žalobcovi. Žalobca ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať žalobu v sporovej veci, túto môže na základe vlastnej úvahy i bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie žaloby ako procesnoprávny úkon je prejavom autonómnej vôle žalobcu s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania; teda je takou subjektívnou (zavinenou) skutočnosťou, ktorá bezprostredne vedie k zastaveniu konania. V danom prípade, mal súd za to, že späťvzatie konania zavinili žalobcovia v 1. a 2. rade, ktorí až deň pred pojednávaním v poobedných hodinách e-mailovým podaním zobrali žalobu späť bez udania dôvodu, pričom toto podanie doplnili písomne do podateľne súdu 8 minút pred začatím pojednávania.

12. Vzhľadom na uvedené preto žalovaným v 1. a 2. rade vznikol nárok na náhradu trov konania. Súd však priznal nárok na náhradu trov konania len žalovanému v 2. rade, ktorý bol v konaní zastúpený právnu zástupkyňou. Súd nepriznal nárok na náhradu trov konania žalovanej v 1. rade, nakoľko tejto žiadne trovy konania nevznikli. Opačný postup, t.j. priznanie nároku na náhradu trov konania úspešnej strane, hoc jej žiadne nevznikli, t.j. nevynaložila pri bránení práva žiadne výdavky, by bolo vo svojej podstate popretím § 251 CSP, kedy za trovy konania sú považované len výdavky vynaložené v konaní.

13. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne na Okresný súd Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).